

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 43. Fabritii Spadæ Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

delatum, ibidem honorifice conditum Sæc. XVIII.
 est cum hac inscriptione sepulcrali, A. C. 1717.
 quam sibi ipsi modestissime composuerat:

D. O. M.

Vermis de Verme Vermibus dixit:

Mater & Soror mea vos estis:

Vermis sum & non homo,

Quia figura hominis facta est umbra
 mortis:

Hunc sibi sepulcri Titulum posuit

Thaddæus S. R. E. Card. de Verme

Ferrariensis Episcopus.

§. XLIII.

*Fabritii Spadæ Cardinalis ex-
 tremæ.*

Hunc eadem fatali mortis necessitate
 sequebatur Fabritius Spada ex il-
 lustrissima Romanorum Marchionum
 stirpe progenitus. Hic Romæ libera-
 libus disciplinis imbutus, Jurispruden-
 tiæ incubuit, relatisque Doctoratus in-
 signibus inter Romanæ Curiae Præsu-
 les connumerabatur, atque amicorum
 ope ad pinquia promotus Beneficia, a
 Clemente IX. in Sabaudiam Nuntius
 Apollolicus decernebatur, ubi Roma
 accersitis Missionariis, aliisque Viris
 Apo-

Sæc. XVIII. Apostolicis haud parum contulit, ut
A. C. 1717. Calvinistæ aliique hæretici in Vallibus
 Ticini agentes ad fidem Catholicam
 reverterentur. Inde vero ad Gallos
 eodem munere insignitus venit, om-
 niumque desiderio exceptus, per plu-
 res annos sua morum comitate ac pru-
 dentia omnium Benevolentiam amo-
 remque sibi conciliavit: exortis autem
 Romæ dissidiis inter Cardinalem Palu-
 tium & Lavardinum Regium Galliarum Ora-
 torem hucusque de se conceptam existi-
 mationem nonnihil imminuebat, brevi
 tamen pristinae gratiæ restitutus, ubi Rex
 rei veritatem edoctus, hanc dissensio-
 nem non a Nuntio, sed ab aliis solici-
 tatum compererat: Demum e Gallis
 revocatus Fabritius, a Clemente X.
 Presbyter Cardinalis renunciatus, ac
 Prænestinæ Ecclesiæ præpositus, at-
 que ab Innocentio XI. Urbini Legatus
 de latere dictus, hanc provinciam per
 septennium singulari fide ac prudentia
 administravit. Sacris interfuit comi-
 tiis, in quibus, licet scientia eminentis,
 inculpatæ vitæ, pietatisque fama in-
 clytus, sacrarum, profanarumque re-
 rum experientia longe clarissimus esset,
 nihilominus ob ætatis defectum a Pon-
 tificatus tot titulis promeriti spe ex-
 cludebatur: Ab Innocentio XII. ad ar-
 duum *Secretarii Status* officium promo-
 tus,

tus, sibimetipsi ad supremam Ecclesie Sæc. XVIII.
 dignitatem aditum occlusit, non pro- A. C. 1717.
 pria culpa, sed ipsius officii vitio; cum
 enim culpæ illorum, qui hoc munere
 funguntur, omnes tam Principum, quam
 populi offensiones potissimum attribui so-
 leant, brevi etiam Fabritius gravem
 Cæsaris indignationem sibi accersebat;
 postquam enim Papa Gallos inter &
 Sabaudos pacem conciliaverat, cun-
 ctosque Italiæ Principes a bello amo-
 verat, Martinizius Cælareus Orator
 publico edicto omnes Imperii Vasallos
 in Italia ad investituram vocabat: in-
 de vero contentione gravi Papam inter
 & Cæsarem exorta, tota culpæ moles in
 Fabritium rejecta est, vicissim vero ipse,
 an ex firma juris persuasione, vel vin-
 dictæ impulsu, Hispaniæ sceptrum non
 ad Cæsarem, sed ad Philippum Ande-
 gavensem Ducem jure esse devolutum,
 in Patrum consultationibus publice
 pronuntiabat. Demum Pontifice in
 gravem morbum delapso, Fabritius
 tanto oneri ferendo par, solus Pontifi-
 catus arcana dirigebat, singulis tamen
 diebus horam mane, alteramque ve-
 spere gravibus hisce negotiis surripuit,
 eamque divinis contemplationibus in-
 sumpsit. Paulopost Papam moribun-
 dum morti Deoque præparabat, eique
 postrema pietatis officia exhibuit, quo
 de-

Sæc. XVIII. defuncto Fabritius a non paucis in Pontificatus Successorem expetebatur; sed A. C. 1717. opponerant alii hallucinationes in Secretarii munere commissas. Prævalentibus tamen ejus meritis a Clemente XI. maximi habitus, ad Prænephinam Ecclesiam nominatus est, necnon novem Congregationibus adscriptus, & justitiæ, ut vocant, *Signaturæ* præfectus, præclara suæ integritatis ac prudentiæ specimina edidit. Erat enim Præsul omnibus numeris absolutus, pius, sincerus, affabilis, comis, & erga omnes mansuetus, prudens, moderatus, atque obsequiosus. Postremo sacre Inquisitioni a secretis in præclaro hoc munere consenscens, die decima quinta Junii annos natus septuaginta quatuor Romæ pie in Domino obiit.

§. XLIV.

Franciscus Martellus Cardinalis vita functus.

Guarnac.
l. c. t. 2.
pag. 47.

Tertius ex Purpuratis hoc anno dentis erat Franciscus Martellus patria Florentinus, qui generis sui claritatem novo virtutum splendore, ac meritorum gloria illustrem reddidit. Præ enim ac liberaliter educatus, & literarum studia impigro labore, uberrimoque eruditionis proventu profectus Philo